

363.000

Het aantal resultaten die Google toont als je de zoekterm "Armoede in Utrecht" invoert. Dit zijn tevens de laatste cijfers die u van mij gaat horen vanavond.

Ik ben namelijk niet verder gegaan met de vele resultaten die Google mij presenteerde. Wetende dat alle relevante feiten en statistieken toch vanavond worden opgedreund door allerlei experts op het gebied van schuldhulpverlening, lokale politici en beleidsmakers, ben ik op zoek gegaan naar een andere invalshoek. Een onbevooroordeeld perspectief.

Een perspectief van iemand die niet gebonden is aan een bepaalde politieke stroming, of zich identificeert met een sociale klasse. Iemand die zich bewust is dat er armoede in Nederland bestond, maar ook erin gelooft dat het probleem niet zo gecompliceerd is als menig Nederlander doet denken. Iemand die haast naïef de wereld in wandelt en zich geen zorgen maakt om hypotheek of rentes, maar wel op het bord van de buurman/buurvrouw kijkt of hij/zij wel genoeg te eten heeft.

Toen ik mijn buurjongen van 7 een tijdje terug de vraag stelde hoe we armoede in Utrecht moesten oplossen, kreeg ik een antwoord dat je ook zou verwachten van een jochie van 7: De mensen met veel geld, moeten een beetje geven aan de mensen met weinig geld.

Maar wie zou dat moeten regelen dan, vroeg ik door...

De koning en koningin antwoordde hij.

Even twijfelde ik om uit te leggen dat het Koninklijke echtpaar dit wettelijk niet mag, dat we dan criteria (of normen?) moesten stellen hoeveel veel geld zou zijn... of weinig geld... en natuurlijk hoeveel zou je moeten weggeven of krijgen.

Maar dat soort discussies hoor je niet met een 7-jarige te voeren en dus hadden al heel gauw over gepaster onderwerp voor die leeftijdscategorie: waarom de pepernoten nu al in de supermarkt liggen, bijvoorbeeld.

Dames en heren:

Armoede, en dan beperk ik me alleen tot Nederland, zal nooit verdwijnen.

Ik zie sommige al kijken: waarom zo pessimistisch ?!

Maar als we even logisch nadenken dan is het helemaal niet moeilijk om tot die conclusie te komen: De mens is geen perfect wezen, dus waarom zou de samenleving, onze samenleving, die gecreëerd is door diezelfde mens wel perfect zijn?!

Het feit dat iets zoals schuldhulpverlening nooit zal verdwijnen is nog geen reden om de komende jaren slechts toe te kijken hoe de ene gedeelte van Nederland zich wekelijks haast naar een voedselbank en de ander gedeelte naar een 3-sterren restaurant.

Perfectie is niet haalbaar, maar het streven ernaar is in dit geval een waardig zaak.

Misschien is verstandig dat we er stil bij staan dat het ons zomaar zou kunnen overkomen, ook zij die zich in een bevoorrechte positie bevinden. Een scheiding, ontslagronde, daling van de koopkracht of gezondheid die achteruit gaat. Het kan ineens gebeuren.....

Bij wie kunnen we dan aanbellen voor hulp?

In de toekomst is armoede hopelijk anders dan wij vandaag de dag kennen.

Armoede is straks geen sociale klasse, of een inwoner van een bepaalde wijk maar een fase, het liefst een van korte duur. Armoede is dat iemand die om hulp vraagt, hoe diep de schulden ook zijn, het dan ook krijgt.

Armoede is vallen op je knieën en verwachten dat iemand een hand toereikt zodat je weer opstaat om door te gaan...en niet de rest van de weg hoeft te kruipen.